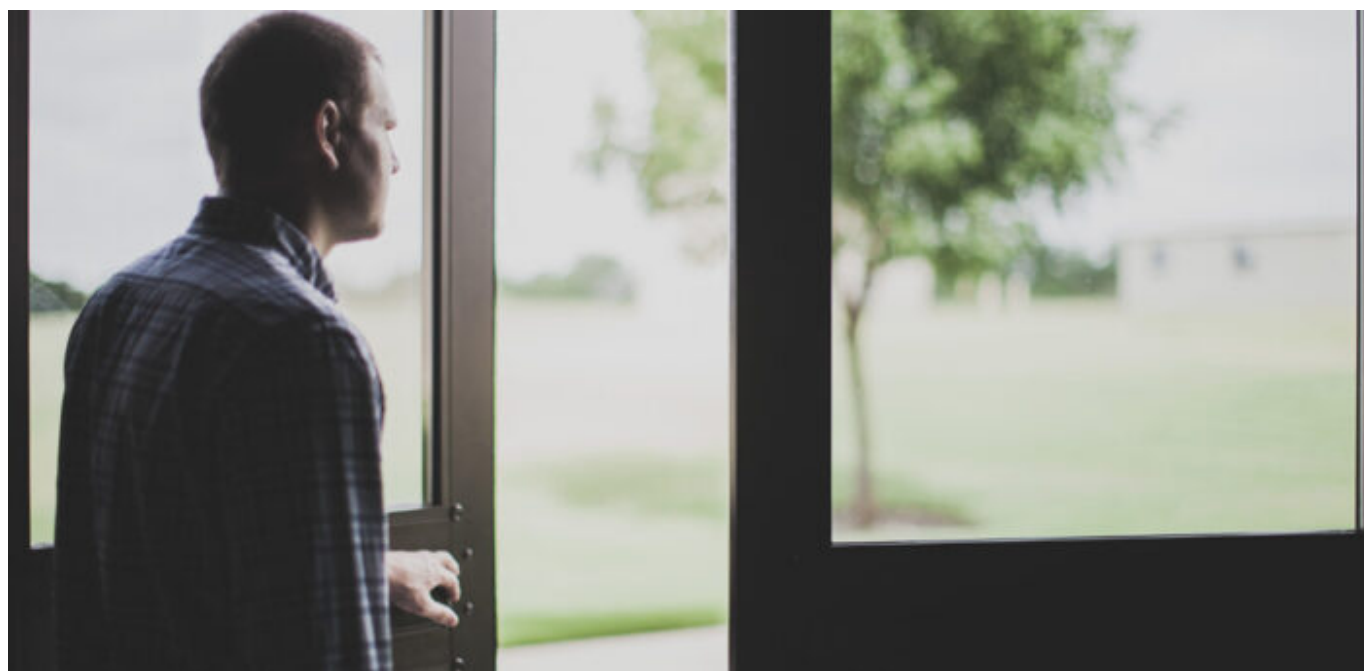

Svědectví: 122. Proč opouštím baptistickou denominaci

Svědectví

Proč opouštím baptistickou denominaci

Mé rozhodnutí opustit baptistickou denominaci bylo dlouho na spadnutí. Důvody tohoto rozhodnutí pravděpodobně nejsou ty, které byste očekávali. Neodcházím z politických důvodů. Neodcházím ze sociálních ani kulturních důvodů. Místo toho odcházím z důvodů evangelia.

Vychován jako baptista

Vyrůstal jsem v Prvním baptistickém sboru v Kearney ve státě Mo. a navždy si budu vážit vzpomínek a víry, kterou jsem tam zdědil. V tomto sboru jsem byl vyslancem Královské rodiny, poznal jsem většinu svých přátel a kamarádů z dětství a byl jsem pokřtěn – dvakrát, což máme s [J. D. Greearem](#) společné.

S tímto sborem jsem absolvoval několik transformativních misijních cest a tam jsem pocítil povolání ke službě a zasvětil jí svůj život. Žil jsem, miloval a sloužil po boku lidí z First Baptist Kearney a tuto zkušenost bych za nic nevyměnil.

Moje víra se prohloubila během studia na Jihozápadní baptistické univerzitě v Bolivaru ve státě Mo, kde do mě profesori vlévali a modelovali intelektuálně silnou víru.

Během pobytu v Bolivaru jsem navštěvoval Freshwater Church, pobočku Second Baptist Church ve Springfieldu. Během posledního roku studia na SBU jsme se s mou snoubenkou věnovali předmanželskému poradenství od kazatele mého domovského sboru v Kearney. V prosinci 2012 jsme se tam s Courtney vzali.

Stát se pouhým křesťanem

Po šesti měsících manželství jsme se přestěhovali do Texasu, abych mohl pokračovat v doktorandském studiu filozofie. Courtney byla vychována jako metodistka, a tak jsme při zabydlování navštěvovali baptistické a metodistické sbory. Nakonec jsme se cítili povoláni do středně velkého baptistického sboru, kde jsme pět let sloužili jako vedoucí skupinek a ve službě pro děti.

Během týdne jsem se věnoval studiu dějin filozofie a křesťanství. Moje víra se prohloubila a já jsem začal chápat, jakým způsobem Vtělení poskytuje konečnou odpověď na otázky starověkých filozofů.

Studoval jsem Tomáše Akvinského a napsal jsem disertační práci o jeho chápání procesu posvěcení. Setkal jsem se také s živým a ekumenickým křesťanským společenstvím, jaké jsem do té doby nezažil.

Tyto zkušenosti hluboce formovaly mé chápání sebe sama a mého povolání. Zůstal jsem baptistou, ale mé přesvědčení se dramaticky změnilo oproti tomu, jaké bylo v době, kdy jsem se v Kearney First Baptist věnoval křesťanské službě na plný úvazek.

Nyní jsem se vnímal především jako křesťan, nikoli jako křesťan baptista, a svou práci jsem chápal jako proces přinášení zdrojů filozofie – zejména Tomáše Akvinského – do baptistického světa.

Toto povolání se zdálo být potvrzeno, když jsem získal místo pedagoga filozofie na baptistické univerzitě v Texasu.

K jednomu baptistickému sboru jsme se připojili, vážili jsme si ho a sloužili v něm tři roky.

Časem jsme si však s Courtney uvědomili, že jsme v baptistickém světě, ale ne ze světa baptistů.

Tři evangelijní důvody, proč už nejsme baptisté

Následují tři z doktrinárních rozdílů, které máme s baptisty a které se nám staly jasnými.

Univerzální církev

Potřebujeme být spojeni s univerzální církví.

Přesvědčil jsem se o důležitosti historické kontinuity s prvotní církví. Představte si univerzální církev jako strom a apoštolskou církev jako jeho kmen. I když se v posledních 1000 letech objevilo několik větví, je pro mě důležité podílet se na církvi, která se situuje jako jedna z větví na tomto stromě. Baptisté příliš často neuvažují o svém vztahu ke stromu.

To je důvodem evangelia, protože Ježíš vytvořil a pověřil jedno společenství – své tělo. Trojjediný Bůh přebývá v tomto společenství způsobem analogickým svému starozákonnímu pobytu v chrámu. Proto být oddělen od tohoto společenství znamená být oddělen od Boha. Toto společenství je jistě společenstvím duchovním (Mt 12,46-50), ale také společenstvím fyzickým (Ef 2,19-22; 1Pt 2,9-10; Zj 5,9-10).

Forma uctívání - bohoslužby

Potřebujeme uctívání - bohoslužbu, nikoliv zážitky.

Courtney a já jsme byli unaveni z bohoslužeb, které byly určeny pro nevěřící. Tento trend je nejvíce patrný v koncertní hudební části bohoslužby. Navíc se nám zdálo, že baptistická kázání jsou stále více zaměřena na nevěřící. Zároveň jsme byli hluboce oddáni poslání a vizi našeho sboru a zároveň nám celý „víkendový zážitek“ hluboce vadil.

To je evangelijní důvod, protože Kristus a jeho vykoupení musí být středem našich shromáždění jako místních sborů. Nazývat naše sbory evangelizačně zaměřenými nebo každý týden dávat výzvu k pokání nestačí.

Zamysleme se nad fyzickým uspořádáním našich modliteben: Kdo nebo co je ústředním bodem? Ve většině baptistických sborů jsou ústředními body lidé: hudební skupina a sbor, vedoucí bohoslužeb a kapela a kazatel, který pronáší kázání. V anglikánském kostele, který nyní navštěvujeme, je ústředním bodem Ježíš. Sbor je za místem shromáždění a kázání je pronášeno z boku „pódia“.

Místo dětí

Děti jsou členy sboru.

Zatímco většina křesťanů se shodne na tom, že děti nejsou plnohodnotnými členy společenství, baptisté mají problém s tím, aby děti vůbec byly jeho členy.

Tento problém se ještě prohloubil, když náš sbor radikálně změnil praxi vyprošování požehnání pro miminka a nahradil ji službou pověřování rodičů, při níž bylo jasně řečeno, že se s dítětem nic neděje. Místo toho byli rodiče „pověřováni“ jako misionáři ve svém vlastním domě. Ačkoli je na těchto bohoslužbách a záměrech, které za nimi stojí, mnoho obdivuhodného, Courtney a mně se tento způsob pohledu na naše děti nelíbil.

To je důvod evangelia, protože členství dítěte ve společenství je krásným obrazem Boží role při spasení. Není nic, čím by si dítě zasloužilo své členství v Kristově těle. Bylo spaseno z milosti, nikoli ze skutků (Ef 2,8-9). Bránit dítěti v členství ve společenství, dokud nebude schopno přijmout nabídku spasení, klade příliš velký důraz na jeho vlastní skutky.

Samozřejmě, že když dítě dosáhne věku rozumu, musí dospět k sebezapření, které je nejzřetelněji vyjádřeno v Ježíšových slovech: „Ne však to, co chci já, ale co chceš Ty“ (Mk 14,36). Přesto se dítě

rodí do společenství, stejně jako se izraelské děti rodily do Božího lidu.

Baptisté sehráli v mém životě důležitou roli, kterou neberu na lehkou váhu. Jsem jim za to vděčný. Zároveň si uvědomuji, že nejsme na stejné vlně. Ani to neberu na lehkou váhu.

Ve skutečnosti to mě a mou rodinu přivedlo do Anglikánské církve Severní Ameriky.

Pro ostatní, kteří zvažují svůj vztah k baptistické denominaci: Modlím se, abyste hledali vedení Ducha svatého, když se snažíte rozlišit, zda problémy, které máte s denominací, jsou problémy s denominací jako takovou, nebo pouze problémy s konkrétními ztělesněními denominace.

Jared Brandt

[Baptist Standard](#)

Jared Brandt

Jared Brandt je učitel filozofie a pražič kávy. Se svou ženou Courtney žije v Arlingtonu v Texasu a má mnoho dětí. Vyjádřené názory jsou výhradně názory autora.

-tep-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté – Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté – Síť víry](#)